

22x23.7	1	4	עמוד	הארץ - כותרת	04/11/2022	83716252-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

אלוף בן

המפסיד והמנצח

השמאל הציוני, שישנה רק חפיפה חלקית בינו לכין גוש רקילא-ביבי, נחל בבחירות האלו מפלה עמוקה, שהבהירה כי לס' חזרה של מרצ והעבודה אין עוד ביקוש. מי שניצחה לכאורה היא כל"ד, שריסקה את המחנה שנוא נפשה. אלא שקשה להאמין ששרידיו של השמאל היהודי ית- נערו כעת מהציונות. סביר יותר להניח שלא יהיה עוד מי שיגן על זכותה של כל"ד לרוץ בבחירות.

המאמר המלא בעמוד 4

אלוף בן

תבוסה כפולה

1. התבוסה הכפולה. בבחירות הפסידו שני מחנות פוליטיים, שהחפיפה ביניהם היתה חל' קית: "גוש רקילא-ביבי", והש' מאל הציוני. מפלגות הרלב' הצליחו במשך ארבע שנים לר' סן את כוחו של בנימין נתניהו, למנוע ממנו לסכל את חקירו' תיו ואת משפטו, ולעכב את חי' לופי האליטות שהנהיג ואת צעדי הדיכוי של חופש הביטוי הפולי' טי. הן כשלו בבחירות מפני שלא הציגו שום חזון משותף או מלכה, בניגוד לגוש הימין; ומפני שמ' נהיגותו של ראש הממשלה יאיר לפיד לא היתה מקובלת על שר' תפיו, בניגוד למעמד הקיסרי של נתניהו במחנה היריב.

הישגי ממשלת השינוי – ניהול המדינה בשקט, הפסקת סגרי הקורונה, העברת התק' ציב ומינויי הבכירים במערכות הביטחון והמשפט – לא היו דבק מספיק לגישור על המחלו' קת האידיאולוגית בין חלקיה, שהביאה לקריסתה המוקדמת ולפרישת ראש הממשלה הקו' דם נפתלי בנט. השותפות בקואליציה גם לא הצליחה לג' בור על המריבות האישיות: בני גנץ ניהל קמפיין נגד לפיד, והציג אותו כלוור פוליטי שלא יוכל להרכיב קואליציה, וכאדם חסר ניסיון או הבנה בענייני בי' טחון וצבא.

ראשת העבודה מרב מיכאלי התעלמה מלפיד, שביקש ממנה להתאחד עם מרצ, וכמוה רא' שי חד' ש'תע"ל וכל"ד שהתפצלו ברגע האחרון ולא סיפרו ללפיד. ייתכן שבהתנהלות אחרת, מחנה הרלב' היה מצליח לסחוט שוב תיקו ולמשוך עוד כמה חודשים בשלטון עד לבחירות השישיות.

כך או כך זה היה סידור זמני. מפלת השמאל הציוני עמוקה יותר. האיום שהיה ברור מראשית מערכת הבחירות, שמרצ או הע' בודה לא יעברו את אחוז החסי' מה, ביטא את ההבנה שלסחורה שלהן אין יותר ביקוש. שקמפיין

הגעוואלד של מרצ לא היה תע' לול למשיכת מצביעים, אלא הכ' רה כואבת במציאות: אין מספיק בוחרים שרוצים גם להיאבק נגד הכיבוש והכפייה הדתית, הדגלים הוותיקים של השמאל הישראלי, וגם להיות חלק מהמחנה הפרוג' רסיבי הגלובלי במאבקיו לטיפול במשבר האקלים ולמען זכויות להט'ב, הזכות להפלה ולגליזציה של קנביס. כל המאבקים האלה, המקומיים והעולמיים, מוצדקים לחלוטין – אבל קשה למכור אותם היום לציבור הישראלי. מי שיחליפו את מיכאלי וזהבה גלאון יצטרכו לחפש דרך חדשה ללב הבוחרות והבוחרים.

תומכי כל"ד הגשימו סוף סוף את חלומם רב השנים, לרסק את השמאל הציוני

2. ניצחון פירוס של כל"ד. תומכי כל"ד הגשימו סוף סוף את חלומם רב השנים, לרסק את השמאל הציוני, שאותו תיארו כאחראי העיקרי לפגיעה, לדי' כוי ולאפליית הפלסטינים, מי' מי היישוב בתקופת המנדט, דרך הנכבה ב-1948 והכיבוש ב-1967, ועד למבצעי צה"ל נגד "גוב האריות" בשכם בימי ממשלת השינוי הנוכחית. מי שטענו שג' לאון גרועה מאיתמר בן גביר, מפני שבעמדה שלה גלומה צבי' עות והוא לפחות אומר את האמת, באו על סיפוקם עכשיו כשמרצ ירדה מהבמה. לשיטתם אין יותר מסכות, והאמת שה' ציונות היא אפרטהייד יצאה סוף סוף לאור. נו, ומה יקרה מעכשיו? האם שרידיו העשנים של הש' מאל היהודי ישליכו את הציונות לאשפה ויצטרפו לכל"ד במאבק למען "מדינת כל אזרחיה", או שהם ישכרו למרכו והמסר הזה ייעלם מהדיון הציבורי בעתיד הנראה לעין?

המשך בעמוד 14

תבוסה כפולה

המשך מעמוד 4

החלטתה לרוץ לבד ונפיי' לתה מתחת לאחוז החסימה, כל"ד השתחררה גם מהדילמה

שהכבידה עליה כל שנות קיומה, איך להתנגד לציונות ולמדינה היהודית, ובכל זאת לבוא בבוקר לעבודה ככנסת תחת תמונתו

של תאודור הרצל. אבל ההימור שלה גבוה: יש סיכוי טוב שכל"ד וחבריה לא יורשו להתמודד לכ' נסת בעתיד, וזו היתה ההודמנות האחרונה שלהם לשחק במגרש הפוליטי. והתירוץ של פירוק הרשימה המשותפת – הוויכוח אם להמליץ על לפיד להרכבת הממשלה או להימנע מהמלצה – נראה בדיעבד כמו הוויכוח על סידור הישיבה בטיטניק.

מי בדיוק יגן על זכותה של כל"ד לרוץ לכנסת הבאה? גנץ, גדעון סער ולפיד? אביגדור לי' ברמן ואפרת רייטן? ומי שספר את הכסף במדרגות היה כרגיל נתניהו, שהחליט לראשונה לא להתנגד להתמודדות כל"ד, כדי שתשרוף קולות לגוש היריב. החישוב שלו היה מדויק כחוט השערה.

אלוף בן